

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринноу 10. П. пош.
Контр пошт. шад. 143.322.
Адреса для телеграм:
„Діло“ Львів.
Нач. Редактор приймає
від 10—11 год. передпол.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно в гроші 5,000.000 Мп.
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Австрії 1 дол. Франк.
Голландії, Бельгії 10 ш. фр.
Італії 10 л. Швейцарії 9,000.000
п. марок. Швейцарії 5 ш.
фр. Чехословаччині 30 ч. ко-
пон. Румунії 100 лей. Поль-
щині 30 з. Австрії 2,000.000
ш. Залив вартості 200000 ш.

В списах оголошень
звертається до Адмі-
ністрації.
ЦІНА
ОДНОГО ПРИМІРНИКА
200.000 Мп.

Видає: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“.

Начальний редактор: Д-р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ.

Права й обовязки.

Відомо, що польська преса є дуже недорозвинена, особливо тат. „малопольська“, та пережерта в своїм нутрі хронічною недугою ексклюзивного шовінізму.

Польська преса після випадкових, зовсім незаслужених успіхів, дістала завороту голови. Схожа вона на воєнного доробкєвича, що різними способами несподівано добув масток, капітал і почав безпам'ятну гульдю, в якій не то з дня на день, але з години на годину розпивається весь легко, незаслужено і чужою кривдою добутий доробок. В п'яній і безпам'ятній зрگی залурманий доробкєвич цинічно похваляється своїми здобутками, насміхається над обманутими і покривдженими, з великим розмахом і самопевністю погрожує повою загладою експлуатованим. В вірничій частині своїх погроз і пєхвалок доробкєвич береться висловлювати деякі „філософські сентенції“.

До таких „бульбонних“ „філософських сентенцій“ належить і одна стаття півофіційної „Газети Львова“, що від якогось часу вилуплює „державницькі“ погляди куркулівського „П'єста“. Перш усього „малопольські“ філософи державного права заступають погляд, що „Інородці“ в Польщі мають здати іспит зрілості і аж тоді можуть сподіватись нагороди, очевидно від Польків. Польська преса проклячує, що „Інородці“ аж тоді зможуть користати з державних уладжень і дозволів конституції, коли без затережень приймуть на себе всі обовязки і жертви в користь держави. „Інородці“ — по думці „малопольських“ спеціалістів перш усього домагаються повноти прав і аж після того є готіві зговорюватися. В тому якраз має бути слаба сторона „Інородців“. Вони не заризикували ще ані разу декларації про повне й неподільне прийняття на себе державних обовязків; навпаки, постійно держать за пазухою принципову декларацію, вказуючу, що істлюючий стан є станом насилля. Платити податки і давати рекрута не являється ще ніякою заслугою, ані ключем до „привілеїв“, бо не видливає з державного примусу. На вжмушеному послуху ніяка держава не може будувати своєї будуччини, бо скоро тільки ослабне натиск з гори, то цілий тягар вдержання держави звалиться на плечі „державно дозрілих тинників“. На „меншости“ держава рахувати не може, бо вони не збудуться на геройство в її обороні. В амислі позуміння своїх обовязків у відношенню до держави „меншости“ є горожачами другої класи, а через те й під оглядом права во-

в деяких місцях „дезюголом“ польської загребушої куркулівщини, одначе тільки тоді, коли би наприклад малося на вримті азововані Польщеною колонії в пілєнній Африці. Одначе те, що говоритьсь у відношенню до України і Білорусії, великих відомків великих народів, слід назвати просто ходженням верх ногами. Так бундючно не говорив іще ні один політик мабуть наймогутнійшої держави світа. Тільки марненький куркулівський прихвостень в добі права нації вагаться убілечити подібні теревені.

11. лютого 1924
ВЕЧЕРНИЦІ — ЧИТ?
1900 1—1

Супроти нової підвищені ціни друкарських робіт бо аж 090 проц змушені ми підвищити віднини 25 ц. м. ціну одного примірника на

200.000 Мп.
в місячку передплату на
5,000.000 Мп.

Передплатники, що не вплатали ще передплати мусять мати на увазі цю підвищенку.

Велика Україна.

Українізації.

Радянські установи, що мають безпосередні зносини з селом, по рейшли в днє 1. січня п. р. в цілому урядуванию на українську мову. В усіх українських державних установах відкрито курси української мови. 90 процент всіх установ на Україні вже перейшло на чисто українське діловодство і урядувания.

Робітничий обовязок.

В околі Донецького басейну зродилася маса конфліктів між адміністрацією і шахтарями. Конфлікти починаються звичайно на економічному підложу, а кінаються часто політичними вимогами. Влия рудоконних комітетів змалів, шахтарі не дожидаючи впливу речинних повновластей рудкоміт, самочинно переводять вибори нових, не рахуючися при тім з аказілками професіональних союзів. В звязку з опізюванням виплати заробітних грошей дається завважити відліт шахтарів і вертатів мимо зимового часу.

Тамна охритка.

Дня 13. січня п. р. в помешканню бушної судодві палати в канцєларії прокуратора палати відкрито в стіні замуурований простір, в якому найдено резолюційний архів. Були там листи Троцького, Чічеріна, портрети революційних діячів, підпольна друкарня і плани помешкань революційних діячів.

Відний ольсько-гооподарський податок.

На просторі всієї України зібрано по день 25. грудня 1923 р. 143,099,000 пудів єдиного сільсько-господарського податку, в чім натурою вплинуло 32,648,000 пудів, а рештуючу частину зібрано грошми і облігаціями т. зв. хлібної познички. (Економ. Живнь ч. 85).

Присилайте вкладки на пресовий фонд на кн. ч. 30.60 в Союзі Кредитовім, Львів, Ринноу 10.

Пр. 6424. В імені Річпосподлоти Польської Суд охужаний карний аж Трибунал пресовий у Львові рішило на внесок „Всесоюзної Левожовлі“, що заїст часом заваз дальшого поширювання того державного писма. Зразок видав наказ видільному редактору той часовий шоб в рішенні повістити безплатно в газеті „Всесоюзної Левожовлі“.